

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 199/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката С.П., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3491/13 од 27.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3491/13 од 27.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К бр.51/10 од 03.06.2013. године, окривљени М.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 01.09. до 20.09.2001. године.

Истом пресудом на основу одредбе члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. ЗКП, обавезан је окривљени М.Р. да по основу трошкова кривичног поступка уплати у корист жиро рачуна суда износ од 44.450,64 динара, заједно са паушалом у износу од 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је на основу члана 206. ЗКП, оштећена банка И. АД, Б., као правни следбеник раније Д.б. АД Б., са имовинско правним захтевом ради накнаде штете упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3491/13 од 27.05.2014. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног М.Р., преиначена је пресуда Вишег суда у Суботици К

бр.51/10 од 03.06.2013. године, у погледу чињеничног описа дела, правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног М.Р. огласио кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, и осудио на казну затвора у трајању од две године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.09.2001. до 20.09.2001. године, док су као неосноване одбијене жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног у преосталом делу па је првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Бранилац окривљеног М.Р. адвокат С.П., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3491/13 од 27.05.2014. године због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 7, 8. и 10. ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на суђење Апелационом суду у Новом Саду, да се бранилац окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП, обавести о седници већа, а да се одложи почетак извршења казне по напред наведеној правноснажној пресуди.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.Р. у захтеву наводи да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, јер није постојао захтев овлашћеног тужиоца да се настави започети поступак по оптужном акту Општинског јавног тужилаштва у Суботици Кт 1370/06 од 17.05.2007. године (коме је претходила оптужница Округног јавног тужиоца у Суботици Кт 126/01 од 28.09.2001. године измењена 06.05.2003. и 15.11.2016. године) већ је само одлучено о оптужници Округног јавног тужилаштва у Суботици Кт 111/09 од 05.11.2009. године, а како није одлучено о оптужници Општинског јавног тужилаштва у Суботици Кт 1370/06 од 17.05.2007. године, учињена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП. Надаље, у захтеву браниоца М.Р. указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, јер је првобитним оптужним актом Округног јавног тужилаштва у Суботици Кт 126/01 измењеном 15.11.2006. године (која је прихваћена актом Општинског јавног тужилаштва у Суботици Кт 1370/06 од 08.12.2006. године) окривљеном М.Р. било

стављено на терет кривично дело из члана 234. став 2. КЗ за које дело се водио скраћени поступак, а оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Суботици Кт 1370/06 измењеном 17.05.2007. године наведена оптужница је преиначена на неповољнији начин по окривљеног - стављено му је на терет кривично дело из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. КЗ након чега је подигнута оптужница Окружног јавног тужилаштва у Суботици Кт 111/09 од 05.11.2009. године, а чиме је окривљени стављен у неповољнији положај.

Из списка предмета произилази да је Општинско јавно тужилаштво у Суботици дописом Кт 1370/06 од 08.12.2006. године прихватило оптужницу Окружног јавног тужилаштва у Суботици Кт 126/01 од 28.09.2001. године измењену 15.11.2006. године, која је представљала прву оптужницу у овом кривичном предмету.

Правноснажним решењем Општинског суда у Суботици К бр.1046/06 од 06.05.2009. године, одбачена је измењена оптужница Општинског јавног тужилаштва у Суботици Кт 1370/06 од 17.05.2007. године против окривљеног М.Р. у односу на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. КЗ, јер је у том делу поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца, док је правоснажним решењем од 28.08.2008. године, Општински суд у Суботици обуставио кривични поступак против окривљеног М.Р. по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Суботици Кт 126/01 од 28.09.2001. године, измењене дана 17.05.2007. године од стране Општинског јавног тужилаштва у Суботици под бројем Кт 1370/06 због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. КЗ услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Из списка предмета надаље произилази, да је Окружно јавно тужилаштво дописом Кт 111/09 од 25.08.2009. године од Општинског суда у Суботици затражио списе предмета тог суда К 1046/06 ради подизања оптужнице против М.Р. због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. КЗ, обзиром да је ово тужилаштво стварно надлежно у овом кривичном поступку, након чега је подигло оптужницу Кт 111/09 од 05.11.2009. године, против окривљеног М.Р. због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, а поводом истог кривично правног догађаја због кога се од почетка против овог окривљеног води кривични поступак.

По налажењу Врховног касационог суда Виши јавни тужилац у Суботици представља овлашћеног тужиоца у овом кривичном поступку који се водио пред Вишим судом у Суботици, а будући да је оптужни акт по својој правној природи акт који се може мењати током целог кривичног поступка, и да је у овој кривично правној ствари кривично гоњење од стране надлежних тужилаштва преузимано на законом прописани начин (кривично гоњење по измењеној оптужници Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 1370/06 од 17.05.2007. године преузето је од стране Окружног јавног тужиоца у Суботици који је подигао оптужницу Кт 111/09 од 05.11.2009. године, о којој је одлучено побијаном пресудом) побијана пресуда није донета уз битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 7. и 8. ЗКП, као се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р. указује.

Наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, бранилац окривљеног М.Р. је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, истицао да је код окривљеног примењен строжији закон, а другостепени суд је правилно квалификовао кривично правне радње окривљеног М.Р. и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата а у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**